

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/123/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010960
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123010960.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, okres Bratislava, trvalý pobyt hlásený v meste B. C., D. E., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. januára 2024 v Trenčíne prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 7PP/8/2023 zo dňa 30. augusta 2023 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. A. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 4T/37/2018 zo dňa 13. septembra 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 2To/93/2018 zo dňa 07. decembra 2018 bol odsúdenému A. A., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len "odsúdený") za spáchanie trestného činu pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písm. b), odsek 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Tr. zákona právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odsúdený nastúpil do výkonu tohto trestu dňa 07. decembra 2018 a ktorý vykonal dňa 04. júla 2023.

Následne nastúpil na výkon trestu odňatia slobody uložený odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 20. apríla 2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 22. septembra 2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 03. decembra 2020, ktorým mu bol právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pre trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona. Odsúdený nastúpil do výkonu tohto trestu dňa 04. júla 2023.

Dňa 13. júla 2023 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. augusta 2023 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením pod sp. zn. 7PP/8/2023 tak, že podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona v spojení s § 415 odsek 1 Tr. poriadku návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Okresný súd dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa dôsledne a kumulatívne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie, keď odsúdený nesplnil tretiu (materiálnu) zákonnú podmienku, t. j. že je u jeho osoby predpoklad, že na slobode bude viesť po podmiennečnom prepustení už iba riadny život.

Proti tomuto uzneseniu ihned po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu podal odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil tým, že nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu. Uviedol, že zaplatil vzniknutú škodu, predložil prísľub budúceho zamestnania, po prepustení by býval u svojej matky na adrese trvalého pobytu. Prehodnotil svoj doterajší život, vo výkone trestu odňatia slobody pracoval, nie je na neho negatívne hodnotenie a sľubuje, že povedie už len riadny život. Uznáva svoju vinu, avšak podľa jeho názoru dostal neprimerane tvrdý a vysoký trest a nemalo by sa prihliadať na jeho minulosť. Záverom požiadal o prepustenie na slobodu.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 30. októbra 2023, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 16. januára 2024 podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci bola prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je ale dôvodná.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmieneného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

V posudzovanej veci okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie príslušnej časti uložených trestov dňa 04. marca 2022.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia, nakoľko ide o bezproblémového odsúdeného. Disciplinárne bol sedemkrát odmenený a ani raz nebol potrestaný. Vzhľadom k vyššie uvedenému okresný súd správne na verejnom zasadnutí po vypočutí odsúdeného a vykonaní ďalších relevantných dôkazov urobil záver o tom, že odsúdený spĺňa aj druhú zákonnú materiálnu podmienku pre prípadné podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Teda, že počas doterajšieho výkonu trestu preukázal adekvátny stupeň svojho polepšenia sa.

Zmyslom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody ale nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž dôvodné len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takou okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať i doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o splnenie tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený bude po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, ktorú tak ako okresný súd i krajský súd vyhodnotil ako zjavne nesplnenú, je potrebné uviesť, že už z vyššie uvedeného zákonného znenia vyplýva, že či odsúdená osoba bude alebo nebude viesť riadny život po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere určitú prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného, keď existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený nepovedie na slobode riadny život a existuje pre spoločnosť veľké riziko jeho recidívy. Krajský súd taktiež považuje za nutné uviesť, že

negatívny charakter má predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejme (ako správne uviedol aj okresný súd), že odsúdený bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, pričom už bol aj z výkonu trestu podmiennečne prepustený. Je preto možné ustáliť, že skôr uložené tresty vôbec nespĺnili svoj prevýchovný účel a odsúdeného nevedli k vedeniu riadneho života na slobode. Predchádzajúci spôsob života odsúdeného nedáva pre súd preto dostatočnú záruku, že jeho protiprávne konanie sa po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody už nebude opakovať. Ako správne uviedol aj okresný súd, k sťažnostnej námietke, že na minulosť odsúdeného sa nemá hľadieť, medzi prepustením odsúdeného z výkonu trestu (2014) a spáchaním ďalšej trestnej činnosti neuplynula dostatočne dlhá doba aby bolo možné konštatovať, že na vyššie uvedené udalosti nemožno prihliadať. Povaha trestných činov spáchaných odsúdeným a z neho vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného, spolu so závermi hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kedy odsúdený neabsolvoval základný resocializačný výchovný vzdelávací program, ktorého cieľom je pripraviť odsúdeného na podmienky po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že stále nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, pri ktorom by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestných činov a preto nemožno dôvodne predpokladať, že povedie na slobode riadny život.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.